

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

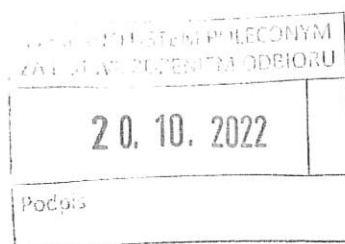
Prezes Zarządu

DW.400.5.2022.RCZ

Warszawa, dnia 20 PAŹ. 2022

DW. 103.2022

Prezes Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
al. Jana Pawła II 13
00-828 Warszawa

Decyzja w sprawie interpretacji art. 33 ust. 7, 7a i ust. 7b ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz.162 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą, Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON) stwierdza, że stanowisko

w (zwanego dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 1 września 2022 r., który wpłynął do PFRON w dniu 20 września 2022 r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 33 ust. 7, 7a i ust. 7b ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2021 r. poz.573 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji - **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 1 września 2022 r., które wpłynęło do PFRON w dniu 20 września 2022 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisu art. 33 ust. 7, 7a i ust. 7b ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest pracodawcą prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą. Jednocześnie do dnia 1 sierpnia 2018 r. posiadał status zakładu pracy chronionej. Wnioskodawca na podstawie art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji zachował zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych (zwany dalej ZFRON) i niewykorzystane środki tego funduszu. Wnioskodawca utrzymuje ZFRON i jego środki do dnia dzisiejszego. Wnioskodawca posiada również środki trwale zakupione ze środków ZFRON, które tylko częściowo zostały zamortyzowane. Z uwagi na różne uwarunkowania biznesowe i osobiste Wnioskodawca planuje zmienić model prowadzonej działalności gospodarczej poprzez jej przekształcenie w jednoosobową spółkę z o.o. Przekształcenie nastąpi w trybie art. 551 § 5 oraz art. 584¹ – 584¹³ ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1467) zwanej dalej ksh. Spółka powstała w wyniku tego przekształcenia będzie utrzymywała stan zatrudnienia oraz wskaźniki określone w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji. W dalszej kolejności Wnioskodawca planuje przeniesienie własności 100% udziałów w spółce przekształconej na rzecz swojej małżonki. Między małżonkami istniał i istnieje ustrój majątkowej wspólności małżeńskiej.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy dokonanie przez Wnioskodawcę przekształcenia formy prowadzonej działalności gospodarczej w spółkę z o.o. w trybie art. 551 § 5 oraz art. 584¹ - 584¹³ ksh, a następnie

przeniesienie własności 100% udziałów w tej spółce na rzecz małżonki Wnioskodawcy spowoduje po stronie Wnioskodawcy obowiązek:

- wpłaty do PFRON niewykorzystanych środków ZFRON (art. 33 ust. 7 ustawy o rehabilitacji);
- wpłaty do PFRON kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budowę lub rozbudowę bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz zakup środków transportu w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi (art. 33 ust. 7a ustawy o rehabilitacji);
- przekazania na ZFRON kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na zakup przez Wnioskodawcę środków trwałych (maszyn) - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi (art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji)?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Wnioskodawca jest pracodawcą, który zgodnie art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji w związku z zatrudnianiem co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz osiągnięciem wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25 % zachował ZFRON i niewykorzystane środki tego funduszu.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o rehabilitacji prowadzący zakład pracy chronionej tworzy zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Z kolei z art. 33 ust. 7 ustawy o rehabilitacji wynika, że w razie utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień utraty statusu zakładu pracy chronionej środki ZFRON podlegają niezwłocznie wpłacie do PFRON, z zastrzeżeniem ust. 7a i 7b. W myśl art. 33 ust. 7a ustawy o rehabilitacji - wpłacie do PFRON podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków funduszu rehabilitacji na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 7. Jednocześnie

obowiązek wpłaty na PFRON nie powstaje, gdy pracodawca pomimo utraty statusu zakładu pracy chronionej spełnia warunki określone w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji.

Zgodnie z art. 551 § 5 ksh przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonujący we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową. Skutkiem przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę kapitałową jest sukcesja uniwersalna, co znajduje potwierdzenie w art. 584² ksh. Przepis ten stanowi bowiem, że spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego, a spółka przekształcona staje się podmiotem, w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg (sukcesja administracyjna), które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej. Powyższe oznacza, iż w przypadku przekształcenia przedsiębiorstwa osoby fizycznej w spółkę kapitałową co do zasady dochodzi do sukcesji. Również z mocy prawa cały majątek wchodzący w skład przedsiębiorstwa prowadzonego do tej pory w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej staje się majątkiem spółki przekształconej. Skoro Wnioskodawca zachowuje ZFRON i jego niewykorzystane środki, to posiadane uprawnienie przejdzie również na jego następcę prawnego.

W ocenie Wnioskodawcy zasada sukcesji uniwersalnej znajdzie w pełni zastosowanie do jego uprawnień, jako byłego pracodawcy prowadzącego zakład pracy chronionej, wynikających z ustawy o rehabilitacji. Przepisy ustawy o rehabilitacji nie przewidują bowiem wyłączeń w zakresie przejścia praw i obowiązków przedsiębiorcy przekształcanego w spółkę kapitałową. Sama bowiem decyzja o przyznaniu statusu zakładu pracy chronionej również nie przewiduje wyłączeń w tym zakresie. Jeśli na spółkę przekształconą może przejść status pracodawcy prowadzącego zakład pracy chronionej, to tym bardziej na taką spółkę mogą przejść prawa określone w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji. Skoro Wnioskodawcy przysługuje prawo do zachowania ZFRON i jego środków na podstawie art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji, to zgodnie z zasadą sukcesji prawo to przejdzie na jednoosobową spółkę z o.o, powstałą w toku przekształcenia na podstawie ksh, jako jego następcy prawnego. Literalne brzmienie art. 33 ust. 7 ustawy o rehabilitacji nie przewiduje bowiem wprost, aby prawo to nie mogło zostać nabyte przez następcę prawnego w drodze sukcesji uniwersalnej. W konsekwencji Wnioskodawca nie będzie zobowiązany w związku z przekształceniem formy prowadzonej działalności gospodarczej w spółkę z o.o. do wpłaty do PFRON niewykorzystanych środków ZFRON (art. 33 ust. 7 i 7b ustawy o rehabilitacji). Konsekwentnie, skoro spółka przekształcona

będzie następcą prawnym Wnioskodawcy na podstawie przepisów ksh i przysługiwać jej będzie prawo do zachowania ZFRON, to Wnioskodawca nie będzie również zobowiązany do wpłaty do PFRON kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie środków trwałych - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi (art. 33 ust. 7 i 7b ustawy o rehabilitacji).

Spółka przekształcona stając się sukcesorem decyzji wojewody przyznającej status zakładu pracy chronionej Wnioskodawcy, będzie również uprawniona, by posługiwać się statusem byłego zakładu pracy chronionej. Spełnienie tego wymogu jest koniecznym, ale nie wyłącznym do przejęcia prawa do ZFRON Wnioskodawcy oraz korzystania z środków tego funduszu. Warunkiem zachowania tego prawa przez spółkę przekształconą jest spełnianie przez nią przesłanek określonych w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji, tzn. musi ona zatrudniając przynajmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, zachowując przy tym wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%.

Zbycie udziałów w spółce z o.o. jest jednym z podstawowych praw wspólnika spółki i nie może być ono wyłączone przez zapisy w umowie spółki. Udział oznacza także prawa i obowiązki wspólnika w spółce. Tak rozumiane udziały mogą być przedmiotem obrotu prawnego. Wspólnik może dowolnie dysponować posiadanymi udziałami i zbywać udziały w spółce na zasadach ustalonych prawem oraz umową spółki. Zbycie 100% udziałów spółki z o.o. nie jest tożsame ze zbyciem majątku spółki. Na majątek spółki składają się bowiem rzeczy ruchome, nieruchomości a także prawa i obowiązki przysługujące spółce. Natomiast zbycie 100% udziałów wiąże się ze zbyciem praw udziałowca spółki z o.o., a więc prawa do podejmowania decyzji na zgromadzeniu wspólników, prawo do dywidendy itp. Właściciel 100% udziałów spółki z o.o. nie jest właścicielem majątku spółki - jest nim bowiem sama spółka, jako osoba prawna i odrębny od wspólników podmiot prawny.

W opisanej sytuacji nie można uznać, że z momentem przekształcenia i przekazania udziałów w spółce z o.o. przez Wnioskodawcę na rzecz małżonki dojdzie do zbycia środków trwałych zakupionych ze środków ZFRON. Środki te bowiem staną się na zasadzie sukcesji generalnej własnością spółki przekształconej. W rezultacie Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do przekazania na ZFRON kwoty odpowiadającej niezamortyzowanej części ceny tych środków trwałych (art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji).

Zdaniem Wnioskodawcy, przekształcenie osoby fizycznej w jednoosobową spółkę kapitałową, a następnie przeniesienie własności 100% udziałów z Wnioskodawcy na jego małżonkę nie powoduje obowiązku wpłaty na PFRON, o której mowa w art. 33 ust. 7 i 7a ustawy o rehabilitacji. Tym samym wpłacie nie będzie podlegać kwota niewykorzystanych środków ZFRON oraz kwoty wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnym. Nie powstaje również obowiązek wpłaty na ZFRON, o której mowa w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, tj. kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na zakup przez Wnioskodawcę środków trwałych - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

Wnioskodawca jest pracodawcą prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą. Ponadto jako były zakład pracy chronionej zachowuje niewykorzystane środki ZFRON w związku ze spełnianiem warunków określonych w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji. Posiada również środki trwałe zakupione w całości lub w części ze środków ZFRON, które znajdują się w okresie normatywnej amortyzacji.

Jednocześnie Wnioskodawca planuje przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (spółkę z o.o.) w trybie art. 551 § 5 ksh, a następnie przenieść własności 100% udziałów w tej spółce na rzecz swojej małżonki.

W myśl art. 30 ust. 1 ustawy o rehabilitacji - o przyznaniu statusu zakładu pracy chronionej decyduje wojewoda, wydając decyzję administracyjną potwierdzającą spełnianie przez **pracodawcę** warunków, o których mowa w art. 28 tejże ustawy.

Zgodnie z art. 3 ustawy Kodeks pracy - **pracodawcą** jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników.

Z powyższych przepisów wynika, że podmiotem prawnym, któremu przyznaje się status zakładu pracy chronionej jest określony **pracodawca**, czyli podmiot występujący w przewidzianej prawem formach organizacyjno-prawnych np. spółdzielnia, spółka, fundacja, jak też osoby fizyczne, mający zdolność zatrudniania pracowników, o ile spełnia warunki określone w art. 28 ustawy o rehabilitacji. Gdy **pracodawca** przestanie spełniać jakikolwiek z warunków wskazanych w ustawie o rehabilitacji, wojewoda wydaje decyzję stwierdzającą utratę statusu zakładu pracy chronionej przez tego konkretnego pracodawcę.

Na podstawie art. 33 ust. 7 ustawy o rehabilitacji w razie m.in. utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień utraty statusu zakładu pracy chronionej środki ZFRON podlegają niezwłocznej wpłacie do PFRON, z zastrzeżeniem ust. 7a i 7b.

Przepis art. 33 ust. 7a ustawy o rehabilitacji wskazuje, że na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 7 – wpłacie do PFRON podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz zakup środków transportu – w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających w Wykazie rocznych stawek amortyzacyjnych.

Z kolei art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji stwierdza, że w przypadku utraty statusu zakładu pracy chronionej i osiągnięcia stanu zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%, pracodawca zachowuje ZFRON i niewykorzystane środki tego funduszu.

Zatem obowiązek wpłaty, o której w art. 33 ust. 7 i 7a ustawy o rehabilitacji może zostać warunkowo zawieszony w realizacji, gdy pracodawca spełnia jednocześnie warunki określone w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji.

Natomiast możliwość przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę kapitałową regulują przepisy ksh. Zgodnie z art. 551 § 5 ksh - przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy (przedsiębiorca przekształcany) może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (spółkę przekształconą).

W myśl art. 584² § 1 ksh - spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego. Jednocześnie na podstawie art. 584² § 2 ksh - spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej.

Na gruncie przytoczonych unormowań odróżnia się zasady sukcesji cywilnoprawnej od zasady ograniczonej sukcesji administracyjnoprawnej. O sukcesji uniwersalnej w zakresie praw i obowiązków cywilnoprawnych stanowi art. 584² § 1 ksh.

Natomiast kwestię sukcesji administracyjnej reguluje art. 584² § 2 ksh. Przepis ten nie formułuje sukcesji administracyjnej w sposób ogólny, ale odwołuje się do przejścia "w szczególności" zezwoleń, koncesji oraz ulg – przyznanych przedsiębiorcy przed jego przekształceniem. Oznacza to, że sukcesja ta ma ścisły związek z wydanymi aktami administracyjnymi, przyznającymi przedsiębiorcy w szczególności (czyli przykładowo) zezwolenia, koncesje, ulgi. Specyfika aktów administracyjnoprawnych polega na tym, że najistotniejszy jest element jednostronnego (władczego) określenia praw i obowiązków przez organy władzy publicznej, skierowanego do indywidualnego adresata. Uzasadnia to zakaz pełnej sukcesji administracyjnej. Dlatego też w doktrynie prawa administracyjnego przyjmuje się zakaz sukcesji na płaszczyźnie prawa publicznego. Również w orzecznictwie podkreśla się, że sukcesja administracyjnoprawna jest co do zasady zakazana, a przepis art. 584² § 2 ksh jest jednym z wyjątków od tej zasady. Akt administracyjny bowiem wiąże tak długo, jak długo elementy decydujące o indywidualizacji aktu nie zostaną zmienione. Dlatego też bez wyraźnego przepisu prawa przejście praw i obowiązków administracyjnoprawnych byłoby niedopuszczalne.

Należy przy tym wskazać, że sama sukcesja jest pochodnym sposobem nabycia prawa. Przesłanką nabycia prawa w drodze sukcesji jest zatem istnienie tego prawa u poprzednika. Sukcesja uniwersalna jest natomiast szczególną formą sukcesji, wiąże się bowiem z przejściem ogółu praw danego podmiotu na jego następcę prawnego - w tym przypadku na spółkę przekształconą wskutek przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną. W konsekwencji tego, skoro przedsiębiorca przekształcany nabył określone prawo - prawo to może przejść na spółkę przekształconą jako jego następcę prawnego o ile przepisy ustawy – w tym przypadku – ustawy o rehabilitacji nie stanowią inaczej.

Po utracie statusu zakładu pracy chronionej Wnioskodawca jako pracodawca, na podstawie art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji, nabył prawo do zachowania ZFRON oraz niewykorzystanych środków tego funduszu. Zgodnie z art. 584² § 2 ksh prawa nabyte przez Wnioskodawcę w zakresie decyzji dotyczących statusu zakładu pracy chronionej oraz zachowanego ZFRON i niewykorzystanych środków tego funduszu - mogą przejść na spółkę przekształconą w drodze sukcesji administracyjnej jako jej następcę prawnego o ile stosowne przepisy ustawy o rehabilitacji nie stanowią inaczej.

Przepis art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji nie zakazuje możliwości sukcesji administracyjnej w sytuacji przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w jednoosobową spółkę kapitałową. Jednak aby doszło do takiej sukcesji – spółka przekształcona musi być pracodawcą, bowiem tylko pracodawca może być adresatem decyzji wojewody odnoszących się do statusu zakładu pracy chronionej, które wcześniej były przyznane Wnioskodawcy jako przedsiębiorcy przekształcanemu. Spółka przekształcona stając się sukcesorem decyzji wojewody przyznającego status zakładu pracy chronionej Wnioskodawcy będzie również uprawniona, by posługiwać się statusem byłego zakładu pracy chronionej. Spełnienie tego wymogu jest koniecznym, ale nie wyłącznym do przejęcia prawa zachowania ZFRON i niewykorzystanych środków tego funduszu oraz korzystania z jego środków. Warunkiem przejścia tego prawa na spółkę przekształconą jest spełnianie przez nią przesłanek określonych w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji, tzn. spółka przekształcona z dniem przekształcenia musi zatrudniać co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, zachowując przy tym wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%.

Zatem spółka z o.o. (spółka przekształcona) jako sukcesor prawny przynależnego Wnioskodawcy statusu zakładu pracy chronionej zachowa ZFRON i jego niewykorzystane środki, ale tylko w sytuacji osiągnięcia stanu zatrudnienia ogółem oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych co najmniej na poziomie wskazanym w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że od dnia 1 lipca 2020 r. obowiązuje dodany do ustawy o rehabilitacji art. 68gg, dopuszczający czasowe obniżenie wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji. Zgodnie z tym przepisem - za okresy od dnia 1 marca 2020 r., nie dłużej jednak niż za okres do upływu drugiego miesiąca od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 33 ust. 7b, wynosi co najmniej 18%.

W przypadku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę kapitałową powstaje nowy podmiot (osoba prawna - spółka kapitałowa), ale i zachowuje byt podmiot, który dotychczas tę działalność prowadził (osoba fizyczna), tyle że staje się on jedynym wspólnikiem przekształconej spółki kapitałowej - nowego bytu prawnego.

Okoliczność ta zmienia nie tylko formę prowadzenia działalności, ale i status samego przekształcanego przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną. Staje się on bowiem w chwili przekształcenia wspólnikiem z prawami i obowiązkami wynikającymi z aktu założycielskiego albo statutu i tymi, które nadto wynikać będą z ksh.

Zasadą jest swoboda decyzji wspólnika spółki z o.o. w kwestii zbycia przypadających mu w spółce z o.o. udziałów na rzecz innego podmiotu, co jest konsekwencją samej natury spółki kapitałowej, opierającej swoją działalność na substracie kapitałowym, przy zmniejszonym znaczeniu osobowych powiązań między wspólnikami. Tym samym każdy wspólnik może dowolnie rozporządzać swoimi udziałami. Zbycie oznacza przeniesienie własności udziałów i może nastąpić np. poprzez sprzedaż, zamianę czy darowiznę. Darowizna udziałów w spółce z o.o. jest sposobem nieodpłatnego przekazania udziałów w spółce z o.o. na rzecz osoby trzeciej.

Zmiana udziałowca w spółce z o.o. nie ma żadnego znaczenia dla wpłat na PFRON. Wynika to z tego, że zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o rehabilitacji podmiotem wpłat na PFRON jest pracodawca, a nie udziałowiec. Zmiany w strukturze właścicielskiej nie powodują powstania obowiązku wpłat na PFRON. Jak wykazano to powyżej, to spółka z o.o. jako spółka przekształcona, przy spełnieniu określonych warunków, jest następcą prawnym uprawnionym do zachowania środków ZFRON oraz niewykorzystanych środków tego funduszu, a nie wspólnik czy wspólnicy spółki z o.o. Ponadto zbycie udziałów w spółce z o.o. nie można utożsamiać ze zbyciem środków trwałych zakupionych ze środków ZFRON, w części niezamortyzowanej, o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji. Udział w spółce z o.o. odnosi się do struktury właścicielskiej danej spółki, natomiast środek trwały to element majątku takiej spółki.

Dlatego też przeniesienie własności 100% udziałów w spółce przekształconej przez Wnioskodawcę na rzecz swojej małżonki nie wiąże się z obowiązkiem:

- wpłaty na PFRON, o której mowa w art. 33 ust. 7 ustawy o rehabilitacji;
- wpłaty na PFRON, o której mowa w art. 33 ust. 7a ustawy o rehabilitacji;
- wpłaty na ZFRON, o której mowa w art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji.

Jednocześnie należy wskazać, że postępowanie interpretacyjne oparte jest wyłącznie na stanie faktycznym przedstawionym przez Wnioskodawcę i nie podlega weryfikacji ani uzupełnieniu przez PFRON na podstawie posiadanych dokumentów i wiedzy, pochodzących z innych źródeł niż złożony wniosek wraz z jego uzupełnieniami. Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Organ nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r. sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Mając powyższe na uwadze, stanowisko Pa:

z siedzibą w wyrażone w piśmie z dnia 1 września 2022 r., które wpłynęło do PFRON w dniu 20 września 2022 r., w sprawie interpretacji przepisów art. 33 ust. 7, 7a i ust. 7b ustawy o rehabilitacji - **jest prawidłowe.**

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domajńska

20.10.2022

